

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Тернопільській області
Слідчий відділ

проспект Ст. Бандери, 21, м. Тернопіль, 46002, тел. (0352) 25-09-89
www.ssu.gov.ua, e-mail: svsbternop@ukr.net Код ЄДРПОУ 20001705

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
про підозру

м. Тернопіль

«2» червня 2024 року

Слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Тернопільській області майор юстиції Барабаш Олег Петрович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023210000000140 від 27.10.2023, враховуючи наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276-278 Кримінального процесуального кодексу України,

ПОВІДОМИВ:

Корнієнко Валентину Володимирівну,
07 липня 1996 року народження, уродженку
м. Макіївка Донецької області, проживаючу в
м. Ростов-на-Дону, РФ, громадянку України,

про те, що вона підозрюється у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), її збройним формуванням, з метою завдання шкоди Україні шляхом добровільного збору, підготовки та передачі матеріальних ресурсів, інших активів представникам державі-агресора, її збройним формуванням, тобто у вчинені злочину передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що у березні 2022 року в громадянки України Корнієнко В.В., яка достовірно усвідомлювала про вчинення російською федерацією збройної агресії проти України та запровадження з 24.02.2022 в державі воєнного стану, виник злочинний умисел, спрямований на збір, підготовку та передачі росії, як державі-агресору, її збройним формуванням, матеріальних ресурсів та інших активів з метою завдання шкоди Україні.

Так, Корнієнко В.В. було відомо, що 24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН). До складу ООН входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени зазначеної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981 про неприпустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями № 2131 (XX) від 21.12.196, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625

(XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16.12.197, що містить Декларацію про зміщення міжнародної безпеки та № 3314 (XXIX) від 14.12.1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання в будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплена обов'язки держав: утримуватися від озброеної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербування найманців або посилання таких найманців на території іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є: застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави; застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії: вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, хоч би який тимчасовий характер вона не мала, що є результатом такого вторгнення або нападу або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або її частини; бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави; блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави; напад збройними силами держави на сухопутні, морські чи повітряні сили чи морські та повітряні флоти іншої держави; застосування збройних сил однієї держави, що знаходиться на території іншої держави за угодою з державою, що приймає, порушуючи умови, передбачені в угоді або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди; дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала у розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави; засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівносильно наведеним вище актам, або її значну участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, будь то політичного, економічного, військового чи іншого характеру не можуть бути виправдовуванням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили або загрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання суперечок та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва 01.08.1975, який був підписаний СРСР, правозаступником якого є російська федерація.

Статтями 1 і 2 III Конвенції про відкриття військових дій від 18.10.1907, що вступила в дію 26.01.1910 та 07.03.1955 визнана СРСР, правозаступником якого є російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути негайно повідомлено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання повідомлення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі - Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської

Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту та неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки було схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. Відповідно до зазначеного документу, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Відповідно до пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки, у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 російська федерація, Сполучене Королівство Великобританії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні свої зобов'язання згідно з принципами Заключного акту співробітництву в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність, суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою або її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що жодна їхня зброя ніколи не використовуватиметься проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримання миру та стабільності у Співдружності Незалежних Держав від 01.02.1995, укладеного між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів одна одної та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їх непорушність, а також вирішувати всі суперечки, що виникають з питань кордонів та територій, лише мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо вони виникнуть; не встановлювати із нею політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій та комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічну, фінансову, військову та іншу допомогу.

31.05.1997, відповідно до положень Статуту ООН та зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співпрацю та партнерство між Україною та російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42 - ФЗ). Відповідно до статей 2-3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів і зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису та карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований російською федерацією 22.04.2003), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей належить до території України.

Статтями 1 - 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканною.

Згідно з статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерело влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати та змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народу і не може бути узуртоване державою, її органами чи посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права та свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

У відповідності до статей 132 - 134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтуються на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

Незважаючи на викладене, діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, в порушення зазначених вище міжнародних нормативно-правових актів, 22.02.2022 президент російської федерації путіна в.в., реалізуючи злочинний план направлений на насильницьку зміну меж території та кордонів України, в порушення порядку, встановленого Конституцією України, направив до ради федерації звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволене.

24.02.2022 о 5 годині президент російської федерації путін в.в. оголосив рішення про початок військової операції в Україні.

Того ж дня, близько 05 год. 10 хв. збройними силами російської федерації, що діяли за наказом керівництва російської федерації та збройних сил російської федерації, здійснено запуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах, підрозділах Збройних Сил України та інших військових формувань. Після чого, тоді ж, війська російської федерації незаконно ввійшли сухопутним шляхом на територію суверенної держави України.

24.02.2022 Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб.

Надалі, режим дії воєнного стану неодноразово продовжувався і триває по теперішній час.

У період з 24.02.2022 і по цей час триває окупація частини території Харківської, Херсонської, Запорізької, Донецької, Луганської областей та АР Крим.

При цьому, досудовим слідством встановлено, що у березні 2022 року Корнієнко В.В., перебуваючи у м. Ростов-на-Дону, російської федерації, з метою забезпечення систематичного збору, підготовки та передачі матеріальних ресурсів представникам держави-агресора, її збройним формуванням, спільно із своєю рідною сестрою Корнієнко Катериною Володимирівною, 12.05.1992 року народження, створила у месенджері «Telegram» телеграм-канал із назвою «КатяВаля», з метою організації зборів для подальшої закупівлі та передачі матеріальних ресурсів збройним формуванням держави-агресора.

Надалі, починаючи з 23.04.2022 Корнієнко В.В., реалізовуючи свій злочинний умисел направлений на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням держави-агресора, з метою завдання шкоди Україні добровільно ініціювала збір матеріальних ресурсів, інших активів задля надання допомоги державі-агресору, окупаційним підрозділам російської федерації, які ведуть бойові дії проти підрозділів Збройних Сил України на тимчасово окупованій території України.

У подальшому, з 23.04.2022 по 04.06.2024, Корнієнко В.В., будучи адміністратором вказаної групи, умисно, систематично, добровільно та ініціативно, серед понад 34 тисяч осіб, які є учасниками групи, розміщує дописи щодо збору коштів на різного виду техніки: автомобілі, човни, квадрокоптери, тепловізори, монокуляри, FPV-дрони, медикаменти, продукти харчування, військове спорядження, інших предметів та речей, для передачі представникам держави-агресора, їх збройним формуванням, з метою забезпечення здійснення ними збройного опору військовослужбовцям Збройних Сил України та недопущення звільнення тимчасово окупованих рф територій.

Після цього, у період з 23.04.2022 по 04.06.2024 Корнієнко В.В. з використанням вищезазначеного телеграм-каналу «КатяВаля», реалізовуючи свій злочинний умисел, діючи умисно та добровільно, із політичних та ідеологічних мотивів, налагодила систематичні збори, з метою подальшої передачі країни-агресору та її збройним формуванням матеріальних ресурсів серед яких транспортні засоби, човни з двигунами, дрони, FPV-дрони, тепловізори, приціли, каліматори, засоби зв'язку, рації, медикаменти, військового одягу та спорядження, продукти харчування довготривалого терміну зберігання, засоби особистої гігієни, інших речей та предметів для передачі підрозділам держави-агресора, які ведуть бойові дії проти Збройних Сил України на тимчасово окупованій українській території.

Для досягнення своєї кінцевої злочинної мети - завдання шкоди Україні, Корнієнко В.В. у період з 23.04.2022 по 04.06.2024, передала усі вищезазначені зібрані матеріальні ресурси на потреби представникам держави-агресора, їх збройним формуванням, для належного ведення ними бойових дій проти Збройних Сил України та подальшої окупації українських територій.

При цьому, у вищезазначений період Корнієнко В.В. за пособництво державі-агресору та її збройним формуванням неодноразово отримувала від останніх так звані подяки та нагороди, у тому числі від так званого «военного коменданта Запорожской области», «командира 90-й танковой дивизии», «командира 42-ой гвардейской мотострелковой дивизии», «командира в/ч 12676», «главы Запорожской области», «министра обороны российской федерации» та інших.

Окрім цього, Корнієнко В.В., реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на пособництво російській федерації та її військовослужбовцям, з метою залучення більшої кількості осіб для надання допомоги представникам держави-агресора, її збройним формуванням, 15.07.2022 спільно із своєю рідною сестрою Корнієнко К.В., створила у соціальній мережі «Вконтакте» сторінку із назвою «КатяВаля - Помощь Армии РФ».

Надалі, починаючи з 15.07.2022 Корнієнко В.В., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу направленого на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням держави-агресора, з метою завдання шкоди Україні добровільно ініціювала збір матеріальних ресурсів, інших активів задля надання допомоги державі-агресору, окупаційним підрозділам російської федерації, які ведуть бойові дії проти підрозділів Збройних Сил України на тимчасово окупованій території України.

У подальшому, з 15.07.2022 по 10.05.2024, Корнієнко В.В., будучи адміністратором вказаної групи, умисно, систематично, добровільно та ініціативно, серед учасників групи, розміщувала дописи щодо збору коштів на різного виду техніки: автомобілі, мотоцикли, квадрокоптери, FPV-дрони, тепловізори, засоби зв'язку, рації, медикаменти, продукти харчування, військове спорядження, інших предметів та речей, для передачі представникам держави-агресора, їх збройним формуванням, з метою забезпечення здійснення ними збройного опору військовослужбовцям Збройних Сил України та недопущення звільнення тимчасово окупованих рф територій.

Після цього, у період з 15.07.2022 по 10.05.2024 Корнієнко В.В. з використанням вищезазначененої сторінки «КатяВаля - Помощь Армии РФ», реалізовуючи свій злочинний умисел, діючи умисно та добровільно, із політичних та ідеологічних мотивів, налагодила систематичні збори, з метою подальшої передачі країни-агресору та її збройним формуванням матеріальних ресурсів серед яких автомобілі, мотоцикли, квадрокоптери, FPV-дрони, тепловізори, засоби зв'язку, рації, медикаменти, продукти харчування, військове спорядження, інші предмети та речі, для передачі підрозділам держави-агресора, які ведуть бойові дії проти Збройних Сил України на тимчасово окупованій українській території.

Для досягнення своєї кінцевої злочинної мети - завдання шкоди Україні, Корнієнко В.В. у період 15.07.2022 по 10.05.2024, передала усі вищезазначені зібрані матеріальні ресурси на потреби представникам держави-агресора, їх збройним формуванням, для належного ведення ними бойових дій проти Збройних Сил України та подальшої окупації українських територій.

У вищезазначений період Корнієнко В.В. за пособництво державі-агресору та її збройним формуванням неодноразово отримувала від останніх так звані подяки та нагороди, у тому числі від так званого «командования 607 центра специального назначения Северо-Кавказского округа войск национальной гвардии рф» «губернатора Запорожской области» та інших.

Окрім цього, орієнтовно у лютому-березні 2023 року Корнієнко В.В. спільно із Корнієнко К.В., реалізовуючи свій злочинний умисел, направлений на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням держави-агресора, з метою завдання шкоди Україні умисно, добровільно створили на території російської федерації швейний цех, в якому налагодили безперервне виробництво військової форми для військовослужбовців збройних сил рф, які ведуть бойові дії проти українських військових на тимчасово окупованій території України.

При цьому за 1 місяць роботи вказаний швейний цех за керівництва сестер Корнієнко виготовляв близько 2-х тисяч кофт, та стільки ж худі й 600 маскувальних халатів, а також невстановлена кількість майок і футболок. В подальшому всі вищезазначені речі Корнієнко В.В. передавала на потреби збройних формувань держави агресора.

Отже, Корнієнко В.В. умисно з 23.04.2022 по 04.06.2024 добровільно збираючи, готовуючи та передаючи вищезазначені матеріальні ресурси, вчиняє дії, спрямовані на допомогу державі-агресору, її збройним формуванням, з метою забезпечення

здійснення ними збройного опору військовослужбовцям Збройних Сил України та недопущення звільнення тимчасово окупованих рф територій.

Таким чином, громадянка України Корнієнко Валентина Володимирівна обґрунтовано підозрюється у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням держави-агресора, з метою завдання шкоди Україні шляхом добровільного збору, підготовки та передачі матеріальних ресурсів представникам держави-агресора, її збройним формуванням, тобто у сконці кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Тернопільській області
майор юстиції

Олег БАРАБАШ

ПОГОДЖЕНО
Прокурор відділу нагляду за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Тернопільської обласної прокуратури

Віталій ПАЩЕНКО

«27» червня 2024 року

Згідно із ч. 3 ст. 42 КПК України підозрюваній Корнієнко В.В. роз'яснено, що вона має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями ст. 213 КПК України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі ст. 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердила;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Зазначені права мені роз'яснені та зрозумілі:

Підозрювана _____ (_____
«__» червня 2024 року)

Про підозру мені повідомлено, суть підозри мені зрозуміла, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного оголошенні та роз'яснені, їх суть мені зрозуміла.

Підозрювана: _____ (_____)

Захисник: О.М. (В.І. Красногуб)
«17» год. «50» хвилин «27» червня 2024 року.

Письмове повідомлення про підозру вручив:
Слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Тернопільській області
майор юстиції

О.П. Барабаш